

2019. március 14., csütörtök

P8_TA(2019)0219

A nicaraguai helyzet

Az Európai Parlament 2019. március 14-i állásfoglalása a nicaraguai helyzetről (2019/2615(RSP))

(2021/C 23/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nicaraguáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen 2008. december 18-i ⁽¹⁾, a 2009. november 26-i ⁽²⁾, a 2017. február 16-i ⁽³⁾ és a 2018. május 31-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az EU és Közép-Amerika között létrejött, 2012. évi társulási megállapodásra,
- tekintettel az EU Nicaraguáról szóló országstratégiai dokumentumára és a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves indikatív programjára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2004. júniusi uniós iránymutatásokra,
- tekintettel Nicaragua alkotmányára,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának Nicaraguáról szóló, 2019. január 21-i következtetéseire,
- tekintettel a főképviselő által az EU nevében tett, a nicaraguai helyzetről szóló 2018. október 2-i, 2018. május 15-i, 2018. április 22-i és 2018. december 15-i, valamint a nemzeti párbeszéd folytatásáról szóló 2019. március 1-jei nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi fórumain 2019-ben képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2019. február 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága által 2018. június 21-én jóváhagyott, „A nicaraguai társadalmi tiltakozásokkal összefüggésben elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések” című jelentésre,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának jelentésére az emberi jogok megsértéséről és a visszaélésekről, amelyekre a nicaraguai tüntetések során, 2018. április 18. és augusztus 18. között került sor,
- tekintettel a független szakértők interdiszciplináris csoportja (GIEI) által a 2018. április 18. és május 30. között Nicaraguában történt erőszakos eseményekről készített, 2018. december 20-i jelentésre,
- tekintettel Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi főbiztos 2019. február 22-i nyilatkozatára az eltérő vélemény büntetendővé nyilvánításáról Nicaraguában,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 89. o.

⁽²⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 74. o.

⁽³⁾ HL C 252., 2018.7.18., 189. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0238.

2019. március 14., csütörtök

- A. mivel az Európai Parlament 2018. május 31-én állásfoglalást fogadott el a nicaraguai válságról, amelyben határozottan elítéli a helyzetet; mivel ezen állásfoglalás nyomán követéseként egy 11 európai parlamenti képviselőből álló küldöttség 2019. január 23. és 26. között látogatást tett az országban, hogy a helyszínen értékelje a helyzetet;
- B. mivel a küldöttség követni tudta programját, a nicaraguai kormány pedig az európai parlamenti képviselők kérésének megfelelően, hozzáférést biztosított valamennyi létesítményhez, köztük két börtönhöz is; mivel a nicaraguai kormány garanciákat adott arra vonatkozóan, hogy nem indítanak megtorlást azokkal szemben, akik elítélték a jelenlegi helyzetet; mivel a küldöttség szemtanúja volt az azokat az emberi jogi jogvédőket és civil társadalmi szervezeteket célzó zaklatási, lejárato és megfélemlítő kampánynak, akikkel korábban eszmecsere folytatott; mivel számos szervezet elutasította a küldöttség találkozóira szóló meghívását a kormány által irányított megfélemlítések és fenyegetések miatt; mivel az elnyomás intenzívebbé vált amióta a küldöttség látogatást tett az országban;
- C. mivel a küldöttség nyilvánosan elutasította a nicaraguai kormány hivatalos álláspontját, miszerint az ország az Egyesült Államok által vezetett államcsíny és félrevezető kampányok áldozata volt; mivel a tüntetések fő oka a súlyos demokratikus, intézményi és politikai válság, amely az elmúlt évtizedben kihatott a jogállamiságra és korlátozta az olyan alapvető szabadságokat, mint az egyesülés, a tüntetés és a gyülekezés szabadsága;
- D. mivel a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a tüntetés szabadsága, beleértve a nemzeti himnusz használatát is, sok ember számára erősen korlátozott; mivel jelentős számú politikai foglyot csak a jogaik gyakorlása miatt börtönöznek be; mivel számos aggasztó jelentés született a fogvatartottak helyzetének rosszabbodásáról, beleértve az embertelen bánásmódot;
- E. mivel az e fogvatartottakkal szemben indított bírósági eljárások sértik a nemzetközi normákat, különösen a tisztességes eljáráshoz való jog eljárási és büntetőjogi garanciáit; mivel a börtönkörülmények szintén nem felelnek meg a nemzetközi normáknak; mivel Nicaraguában egyértelműen hiányzik a hatalmi ágak szétválasztása;
- F. mivel az információhoz való jog súlyosan veszélyeztetett; mivel az újságírókat őrizetbe veszik, száműzik és megfenyegetik; mivel az audiovizuális médiaorgánumokat bezárják vagy előzetes bírósági engedély nélkül átkutatják; mivel az újságok megjelenését veszélyezteti a papír és nyomdafesték hiánya, amelyet a nicaraguai kormány lefoglalt;
- G. mivel a nicaraguai kormány kiutasította az olyan nemzetközi szervezeteket, mint a GIEI és a Nicaraguai Különleges Megfigyelő Mechanizmus (MESENI), amely a konfliktus békés megoldását és a nemzeti megbékélést szorgalmazta; mivel a civil társadalmi szervezetek elnyomása felerősödött azáltal, hogy megfosztották őket jogi státuszuktól egy rossz intézményi kerettel rendelkező országban, kétszeresen szankcionálva az elnyomás áldozatait;
- H. mivel a tudományos élet szabadsága is veszélyben van; mivel közel 200 egyetemi hallgatót zártak ki az egyetemekről a demokrácia, valamint a nagyobb szabadság és az emberi jogok melletti demonstrációkban való részvételük miatt;
- I. mivel a demokrácia és a jogállamiság fejlődése és megszilárdulása, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása az EU külső politikáinak szerves részét kell hogy képezze, beleértve az Európai Unió és Közép-Amerika országai között 2012-ben kötött társulási megállapodást is; mivel ez a megállapodás egy demokratikus záradékot is tartalmaz, amely a megállapodás lényeges eleme;
- J. mivel az Ortega elnök és a nicaraguai ellenzék, illetve civil csoportok közötti, a katolikus egyház közvetítésével folytatott, 2018. május 16-án indított nemzeti párbeszéd során nem sikerült megoldást találni a válságra; mivel 2019. február 27-én újrakezdődtek a tájékoztató célú megbeszélések a nicaraguai kormány és az Alianza Cívica között; mivel az Alianza Cívica a következő három, a tárgyalások során elérendő fő célkitűzést határozta meg: a politikai foglyok szabadon bocsátása, az egyéni szabadságjogok tiszteletben tartása és a szükséges választási reformok, amelyeknek választásokhoz és igazságszolgáltatáshoz kell vezetniük; mivel a nicaraguai kormány 100 politikai foglyot bocsátott szabadon, elfogadva, hogy börtönbüntetéseiket házi őrizetben töltik le; mivel legtöbbjük zaklatásnak van kitéve, és a letartóztatások folytatódhatnak; mivel továbbra is igen magas a fogvatartottak száma (több mint 600); mivel 2019. március 10-én, miután az Alianza Cívica visszalépett a tárgyalásoktól, a nemzeti párbeszéd megakadt;

2019. március 14., csütörtök

1. hangsúlyozza, hogy a 2018. április és május között történt események következtében Nicaraguában súlyosan sérült a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság; megismétli a 2018. május 31-én elfogadott állásfoglalása fontosságát;
2. elítéli a nicaraguai kormány minden elnyomó intézkedését; kijelenti, hogy a küldöttség által tett látogatás célja az volt, hogy valódi képet kapjon a jelenlegi helyzetről; megállapítja továbbá, hogy kétség sem férhet ahhoz, hogy az elmúlt hónapokban – és különösen a látogatást követően – nőtt az ellenzék elnyomása és az alapvető szabadságok korlátozása; e tekintetben elítéli a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a tüntetés szabadságának általános elnyomását és korlátozását, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom betiltását, a nemzetközi szervezetek az országból való kiutasítását, a média felszámolását és az ellene való támadásokat, a tájékoztatáshoz való jog korlátozását, az egyetemi hallgatók egyetemről való kizárását, valamint a börtönökben uralkodó helyzet romlását és az embertelen bánásmód alkalmazását;
3. úgy véli, hogy a kormány, annak intézményei és politikai szervei által hozott ilyen intézkedések a tavalyi tüntetéseket vezető politikai ellenzék megsemmisítésére irányuló tervezett stratégiára utalnak; úgy véli, hogy ezt a stratégiát módszeresen és szelektíven alkalmazzák minden olyan vezetővel, nem kormányzati szervezettel, médiával és társadalmi mozgalmakkal szemben, amely a szabadság és a demokrácia iránti jogos igényét kívánja kifejezni;
4. aggodalmát fejezi ki azon hatalmas demokratikus, politikai és gazdasági kockázatok miatt, amelyekkel az emberek és az ország szembesül, és amelyek – a jelenlegi belső konfrontációkat, a társadalmi szakadást és a gazdasági hanyatlást figyelembe véve – növekedni fognak, ha nem kerül sor sürgős fellépésre; sürgősen érdemi belső párbeszédre szólít fel a fenntartható és békés megoldás elérése érdekében, amely lehetővé tenné a társadalom valamennyi szereplője számára, hogy szabadon működhessen és szabadon kifejezhesse magát, és amely helyreállítaná polgári jogait, például a békés tiltakozáshoz való jogukat; ismételten hangsúlyozza, hogy bármi legyen is a megoldás, a jogsértések felelőseit el kell számoltatni; kéri az összes politikai pártot, társadalmi mozgalmat, vezetőt, diákokat és civil társadalmi szervezetet, hogy tartsák fenn és ismételjék meg rendíthetetlen elkötelezettségüket a válság megoldása mellett; megismétli, hogy teljes mértékben támogatja az igazságszolgáltatási rendszer és a választási törvény reformját, és kéri, hogy az alelnök/főképviselő ennek megfelelően járjon el; kéri az alelnököt/főképviselőt és az EU küldöttségét, hogy szorosan kövessék nyomon az országban folyó, a kormány és az Alianza Cívica közötti tárgyalásokat, és folytassák az országban kialakult helyzetből fakadó, a foglyokkal, hallgatókkal, tüntetőkkel, újságírókkal stb. kapcsolatban felmerülő emberi problémák kezelését;
5. helyteleníti a MESENI felfüggesztését és az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága független szakértői interdiszciplináris csoportja megbízatásának megszüntetését; határozottan elítéli az ENSZ-szel és más nemzetközi szervezetekkel együttműködő személyek üldözését, letartóztatását és megfélemlítését;
6. felhívja a nicaraguai kormányt, hogy hajtson végre három sürgős intézkedést a folyamatban lévő párbeszéd iránti elkötelezettsége jeleként: a politikai foglyok azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátása, a nicaraguai polgárokkal szembeni elnyomás valamennyi formájának azonnali beszüntetése, beleértve az ellenzéki vezetők zaklatását, megfélemlítését, üldözését és az ellenük aló kémkedést, a korábban említett szabadságokra vonatkozó korlátozások eltörlését, az emberi jogi szervezetek jogi személyiségének visszaállítását és javainak visszaszolgáltatását, valamint a nemzetközi szervezetek visszatérését az országba;
7. rámutat arra, hogy e feltételek mellett a folyamatnak a politikai foglyok elleni jogi eljárások megszüntetéséhez, valamint a testi és erkölcsi sérthetlenségükre, magánélethez való jogukra és a jogszerű eljárásra vonatkozó garanciák biztosításához, a száműzött személyek – többek között újságírók és diákok – visszatéréséhez, az utcák demilitarizálásához és a félkatonai csoportok lefegyverzéséhez, valamint a szabad, tisztességes és átlátható – nemzetközi megfigyelők jelenlétében a közeljövőben sorra kerülő – választásokra vonatkozó egyértelmű ütemterv létrehozásához kell vezetnie;
8. kéri Alessio Casimirri Olaszországnak való azonnali kiadatását, aki jelenleg a nicaraguai kormány védelme alatt, Managuában él, és akit Olaszországban jogerősen hatszorosan életfogytiglani szabadságvesztésre ítélték Aldo Moro, a Kereszténydemokrata Párt egykori elnöke, valamint a Miniszterek Tanácsa és az Európai Tanács elnöke 1978. március 16-i, római elbrablásának, valamint testőrei meggyilkolásának vádjával;

2019. március 14., csütörtök

9. kéri, hogy az Európai Külügyi Szolgálat és a tagállamok – anélkül, hogy kárt okoznának a lakosságnak – hajtsanak végre célzott és egyedi, szakaszosan bevezetett szankciókat, például vízumtilalmat és a vagyoni eszközök befagyasztását a nicaraguai kormány és az emberi jogok megsértéséért felelős személyek ellen, összhangban a Tanács 2019. január 21-i következtetéseivel, amíg az országban meg nem valósul az emberi jogok és alapvető szabadságok teljes mértékű tiszteletben tartása és helyreállítása, a párbeszéd során megállapodottaknak megfelelően; ezért és e körülmények között sürgeti, hogy az EU és Közép-Amerika közötti társulási megállapodás – amelynek Nicaragua is aláíró fele – demokratikus záradékát hozzák működésbe és függesszék fel Nicaraguát a megállapodásból;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a Közép-amerikai Parlamentnek, a Lima-csoportnak és a Nicaraguai Köztársaság kormányának és parlamentjének.
